

Forslag

til

Lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 21. januar 1960.*)

§ 1. Den, der i Finland, Island, Norge eller Sverige er sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling, og som opholder sig her i landet, kan udleveres i overensstemmelse med denne lov.

§ 2. Udlevering af en dansk statsborger kan kun ske, såfremt han i de sidste 2 år forud for den strafbare handling har haft bopæl i det land, hvortil udlevering ønskes, eller hvis handlingen eller en tilsvarende handling efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år.

§ 3. Udlevering til strafforfølgning kan kun finde sted for handlinger, der efter lovgivningen i det land, hvortil udlevering ønskes, kan medføre højere straf end bøde.

Stk. 2. Udlevering til fuldbyrdelse af en dom kan kun ske, hvis dommen lyder på frihedsstraf eller anbringelse i anstalt, eller der med hjemmel i dommen er truffet bestemmelse om sådan anbringelse.

Stk. 3. Udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse for flere strafbare forhold kan finde sted, selv om betingelserne i stk. 1 eller 2 kun er opfyldt med hensyn til et af forholdene.

§ 4. Udlevering for en handling, der udgør en politisk lovovertrædelse, kan kun ske, såfremt en tilsvarende handling er strafbar som politisk lovovertrædelse efter dansk ret og den, der begæres udleveret, ikke er dansk statsborger.

§ 5. Udlevering kan ikke ske, når den, der begæres udleveret, her i landet er dømt

eller frifundet for den i begæringen angivne strafbare handling. Er tiltale mod ham frafaldet, kan udlevering kun finde sted, hvis de i retsplejeloven fastsatte betingelser for omgørelse af bestemmelsen om tiltalefrafald er opfyldt.

§ 6. Udlevering kan kun ske på følgende vilkår:

1) Den udleverede må ikke drages til ansvar for nogen anden før udleveringen begået strafbar handling end den, han er udleveret for, medmindre

a) justitsministeriet tillader det i medfør af § 17,

b) han selv i et retsmøde meddeler samtykke dertil,

c) han, uanset at han i en måned uhindret har kunnet forlade det land, til hvilket han er udleveret, har undladt dette, eller

d) han efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage.

2) Den udleverede må ikke uden justitsministeriets tilladelse udleveres videre til et tredjeland for nogen før udleveringen begået strafbar handling.

Stk. 2. I øvrigt kan der til udleveringen knyttes sådanne vilkår, som skønnes hensigtsmæssige.

§ 7. Frem sætter flere af de i § 1 nævnte lande begæring om udlevering af samme person, skal der ved afgørelsen af spørgsmålet om, til hvilket land udlevering kan ske, særlig tages hensyn til tiden og stedet for og beskaffenheden af det eller de strafbare forhold, tidspunktet for begæringernes

*) Se FT: 40, 369, 2071, 2367; A. 75; B. 197. Lov nr. 27 af 3. febr. 1960.